

častno in, ako Bog da, še večje število udov. To bode vsemu narodu v največjo srečo in čast ter tudi v ponos pred vnanjim svetom.

Knjige, katere v družbeni tiskarnici že marljivo pripravljajo, izidejo sledeče:

1. »Zgodbe sv. pisma«. VI. snopič. Te dragocene knjige Slovencem pač ni treba iznova priporočati. Vsaj ona naj primora vsakega uda, da vztraja pri družbi, da po nji sčasoma dobi v roke vse sv. pismo, ki nam prav odpira hram božji, ki je edino varno zavetje zmedenega človeškega življenja.

2. »Premišljevanja o presvetem Rešnjem Telesu«. Knjiga obsega 31 premišljevanj pobožnega laškega duhovnika Paganija ter popoln molitvenik s posebnim ozirom na presveto Rešnje Telo. Knjiga, se je zelo omilila rojakom pisateljevim in je predstavljena tudi že v mnoge druge jezike.

3. »Jagode«. Knjiga za odraslo mladino. — Stritarjeva knjiga »Pod lipo« se je jako omilila slovenski mladini. »Jagode« nadaljujejo to delo s tem, da podajajo bolj odrasli mladini mnogo lepe zabave in zdravega pouka. Nanižanih je v knjigi 56 pesmic, za temi se vrstijo 4 igrokazi, katere bodo lahko predstavljali na domačih odrih. Knjigo zaključuje poučna povest: »Janko Božić«. Ta knjiga naj vabi v Mohorjevo družbo zlasti naše mladeniče in dekleta!

4. »Postrežba bolnikom«. Te koristne knjige naj bi ne manjkalo v nobeni hiši! Kolikokrat nastopi hitro nevarna bolezen, a zdravnik je oddaljen in ga je težko dobiti. Ta knjiga bode učila, kako treba streči bolnikom, povedala potrebne stvari o hrani in pijači bolnikov, o prvi pomoči v sili in raznih nezgodah.

5. »Avstralija in nje otoki«. Kakor smo Mohorjanom podali opis Kitajcev in Japoncev, jim podamo po ti knjigi opis Avstralije in njenih otokov. Zanimivo opisovanje bode gotovo ugajalo.

6. »Koledar« za navadno leto 1900. Koledar bode uravnan, kakor je bil v zadnjih letih. Potrudili se bomo, da mu bo vsebina kolikor mogoče raznovrstna in zanimiva.

To je književni dar, ki ga družba letos pripravlja svojim udom. Slovenci, sezite po lepih knjigah, vpišite se v Mohorjevo družbo!

Posebej se tem potom obračamo še do gg. slovenskih pisateljev z iskreno prošnjo, naj nikar ne zabijo naše družbe, marveč naj jo pridno zalagajo s plodom svojega uma in truda!

Dostavljamo, naj se nam vpisovalne pole gotovo pošljejo do dne 5. marcija, kakor zahtevajo društvena pravila, da se ogromno delo v tiskarnici ne zavleče, in da bo mogoče knjige ob pravem času dodelati in razposlati. Le one, ki v pravem času pristopijo in obenem pošljejo udnino, bomo šteli za ude. Neudje pa morajo plačati za knjige kakor po knjigarnah, namreč 3 gl. 50 kr. — Bog blagoslovi na priprošnjo sv. Mohorja skupno naše delo v prosep družbe in napredek naroda slovenskega.

V Celovcu, dne 2. februarja 1899. l.

Odbor.

Ivan Trinko, Italšti Slovinci. Vrla praška revija »Slovanský přehled« se pridno ozira tudi na narodne razmere Slovencev. Že v prvi številki (mesec říjen) je prinesla »Listy z Korutan«, ki opisujejo narodne meje koroških Slovencev, s pridejanim zemljevidom »Hranice Slovincův korutanských a italských« (po Kozlerju), in potem I. Trinka dopis iz Vidma o »italskih Slovencih«. V petem broju te revije pa nam podaja omenjeni pisatelj točen in zadosten popis tako

imenovane »Beneške Slovenije«, kakršen bi lahko stal v vsakem naučnem slovníku. Vseh Slovencev v Italiji šteje g. I. Trinko 40.778. Pomisliti pa je treba, da je to le vskupno število stanovnikov po obeh občinah, po katerih prebivajo Slovenci. Italijanska statistika ne pozna razdelitve po narodnosti, zato se ne ve, koliko Italijanov stanuje po slovenskih občinah. Pisatelj sam priznava, da občini Brdo in Čeznje nista čisto slovenski. Tako je treba odšteti od onega števila tudi vse državne funkcionarje, zlasti nebrojno finančno stražo in zavod za učiteljice v Št. Petru, da o posameznikih ne govorimo. Tudi potrjuje g. pisatelj, »da mlajša generacija silno odpada.«

Glede krajepisa se je ravnal g. pisatelj očitno po priloženem zemljepisu, ki je posnet po Taramellijevi karti, ako se ne motim. Na ti je pa tudi več pogreškov, n. pr. Indernizza mesto Jutrnica, kar je tudi g. Trinko sprejel v svoj popis. »Laški plac« se mora pač glasiti Laški plaz. Monte Maggiore ni »tarcetski Matajur« (izpeljano po analogiji s kobariskim Matajurjem), nego Breški vrh, po vasi Brezje, it. Montemaggiore. Ne vem, zakaj ga Kozler imenuje »Golovec« i na zemljevidu i v Pregledu slovenskih dežel. Debelež (ne »Debellis«) je ob Karnahiti, a ne v stran od nje, kakor je na zemljevidu zaznamenovano. Zatrjujejo mi, da ljudstvo govori Oskorša (Oskoruša, od »oskorš-a« = Sperberbaum), in ne samo »Škorša«. Ali ni Uča pravilnejša pisava od »Uče«? Med Bregom in Terom je tudi še vas Podbrdo (na Kozlerju zaznamenovana), kar se menda italijanski imenuje »Cesariis«. — Nekaj malo tiskovnih pogreškov vsaki čitatelj lahko sam popravi.

S. R.

Stavbni črteži s proračuni in kratek nauk o projekcijskem, situacijskem in perspektivnem risanju. Z 71 podobami pojasnil Jos. Bezljaj, strokovni učitelj na meščanski šoli v Krškem. V Ljubljani 1899. Založilo »Pedagogičsko društvo« v Krškem. Natisnila »Narodna tiskarna«. — Cena 1 gl. Na prodaj pri društvu in pri knjigotraču L. Schwendtneru v Ljubljani. V stvarnem oziru jako dobro sestavljena knjiga je namenjena zlasti stavbnim obrtnikom, vrlo pa bode rabila tudi obrtnim nadaljevalnim šolam kot učni pripomoček. Vsaki slovenski obrtnik, ki ima s stavbami opravka, naj si omisli prekoristno knjigo; priporočamo pa jo zlasti tistim podjetnikom, ki se štejejo, za izvrstne narodnjake, pišejo pa ponudbe, črteže, proračune in račune — nemški — Slovcem. Naj omenimo, da se je g. pisatelj pri terminologiji oziral posebno na narodne izraze in sorodne jezike. Glede terminov bi svetovali g. pisatelju, naj v bodoče ne rabi po več izrazov za eno in isto reč, zlasti ne, če niso pristni. Tudi bi želeli, da bi dal na pogled in ogled prihodnjo izdajo te knjige več bistrim očem baš zaradi jezika, da se ne zatrosi nepravilno ali nerodno izraževanje med čitatelje.

»Naše modroslovje«. Pod tem naslovom je priobčil dr. Lampe v 20., 23. in 24. številki lanjskega »Dom in Sveta« obširno protikritiko o moji kratki oceni njegovega »Cvetja s polja modroslovskega«, katero bi jaz lahko pustil brez odgovora, ker so one moje opazke, nad katerimi se pisatelj spotika, doslovno navedene, tako da si razsoden čitatelj lahko sam ustvari svoje mnenje o nasprotujočih si nazorih in se odloči za eno ali drugo stranko. A ona protikritika je pisana z očitno namero, ne pustiti čitatelju samostalne sodbe, ampak mu vcepiti neko zaničevanje do mene, tako rekoč nahujskati ga proti meni in to v spisu, katerega drugi odstavek se začinja z besedami: »Tako mirno in stvarno oceno našega lanjskega spisa . . . je objavil letos »Zvon« s podpisom